

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Splaiul Independenței nr.5, Cod postal 050091, București, Sector 4
SECȚIA A VI-A COMERCIALĂ
DOSARUL NR. 4944/3/2009
(Număr în format vechi 770/2010)

COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ

NR. 472 DIN DATA DE 18 Noiembrie 2010

ASOCIAȚIA FOTBAL CLUB POLITEHNICA TIMIȘOARA, Timișoara, Str. Politehnicii, nr. 2, județul TIMIȘ, vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 472, pronunțată la data de 18 Noiembrie 2010, de către CURTEA DE APEL BUCUREȘTI SECȚIA A VI-A COMERCIALĂ.

Semnătura grefier,

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
Splaiul Independenței nr.5, Cod postal 050091, București,
Sector 4
SECȚIA A VI-A COMERCIALĂ
DOSARUL NR. 4944/3/2009
(Număr în format vechi 770/2010)

Data prezentării

T.P.
POȘTA ROMÂNĂ
Nr. 103/P/5009/2009
Valabilitate - permanentă
Bucuresti 1 - Gh.4

COMUNICARE

Către,

Numele și prenumele ASOCIAȚIA FOTBAL CLUB POLITEHNICA TIMIȘOARA, calitate în proces
Intimat, domiciliul sau reședința: Timișoara, Str. Politehnicii, nr. 2 județul TIMIȘ

Recomandata Nr.....

Data sosirii

51336

Localitatea Timișoara

Județul TIMIȘ

Cod poștal

Oficiul poștal nr.

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI-SECȚIA A VI-A COMERCIALĂ
DOSAR NR.4944/3/2009

DECIZIA COMERCIALĂ NR.472
Ședința publică de la 18 noiembrie 2010

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE	AURICĂ AVRAM
JUDECĂTOR	COSMIN HORIA MIHĂIANU
GREFIER	LUCICA ELENA ANDREI

.....

Pe rol fiind soluționarea apelului formulat de apelanta SC FOTBAL CLUB POLITEHNICA TIMIȘOARA SA, împotriva sentinței comerciale nr.2014 din 24.02.2010, pronunțată de Tribunalul București – Secția a VI-a Comercială, în dosarul nr.4944/3/2009, în contradictoriu cu intimații SC VGB INVEST SA și ASOCIAȚIA FOTBAL CLUB POLITEHNICA TIMIȘOARA.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns apelanta, reprezentată de avocat Rapcea Mihai, cu împuternicire avocațială la dosar, intimata SC VGB INVEST SA, reprezentată de avocat Miclea Florin Cristian, cu împuternicire avocațială la dosar și intimata ASOCIAȚIA FOTBAL CLUB POLITEHNICA TIMIȘOARA, reprezentată de avocat Miclea Florin Cristian, cu împuternicire avocațială la dosar.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care:

În cadrul probei cu înscrisuri, apărătorul apelantei depune la dosar copia deciziei comerciale nr.73 din 13.01.2010 pronunțată de Curtea de Apel București – Secția a V-a Comercială în dosarul nr.25158/3/2008, care se comunică și apărătorului intimaților.

Apărătorul intimaților învederează instanței faptul că nu are înscrisuri de administrat.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe cererea de apel.

Apărătorul apelantei solicită admiterea apelului astfel cum a fost formulat, schimbarea în tot a hotărârii atacate și pe cale de consecință respingerea acțiunii și a cererii de intervenție accesorie, ca neîntemeiate, fără cheltuieli de judecată.

Cu privire la excepția autorității de lucru judecat pe care a invocat-o prin întâmpinare la fond, susține că prezentul litigiu a fost soluționat deja la Tribunalul de Arbitraj Sportiv de la Laussane, Elveția prin hotărârile nr.2006/A/1109 și 2007/A/1355, existând identitate de obiect, părți și cauză. Pe fondul cauzei susține că certificatul de identitate sportivă ține loc de aviz al Ministerului Sportului.

Apărătorul intimatelor solicită respingerea apelului, ca nefondat și menținerea sentinței atacate ca temeinică și legală, fără cheltuieli de judecată. Susține că nu poate fi invocată excepția autorității de lucru judecat întrucât la judecata în fața instanței sportive de arbitraj internațional părțile nu au participat, nu a existat identitate de părți, întrucât intimata SC VGB INVEST SA nu a fost parte în acel dosar, hotărârea nu a fost pronunțată de o instanță română. Obiectul acțiunii introductive tinde să apere un interes general de ordine publică, orice persoană interesată putând invoca motive de ordine publică cum ar fi nulitatea absolută a unui act juridic pentru fraudă.

C U R T E A

Prin cererea înregistrată în data de 10.02.2009 la Tribunalul București – Secția a VI-a Comercială, reclamanta SC VGB INVEST SA a chemat în judecată pârâta SC FOTBAL CLUB POLITEHNICA TIMIȘOARA SA solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se constate nulitatea absolută parțială a actului constitutiv al acesteia, înregistrat sub încheierea de dată certă nr.15033 din 12.12.2001 de BNP „Sichim – Dobre-Novăcescu – Notingher”, în ceea ce privește art.5 alineatul final din Capitolul II intitulat „Capitalul social Acțiunile societății”, cu cheltuielile de judecată.

La termenul de la 24.06.2009 intervenienta Asociația Fotbal Club Politehnica Timișoara a formulat cerere de intervenție în interesul reclamantei solicitând admiterea cererii de chemare în judecată formulată de aceasta.

Prin încheierea prealabilă pronunțată în cauza la 10.06.2009 Tribunalul București – Secția a VI-a Comercială a respins, ca neîntemeiată, excepția necompetenței materiale (generale) a instanțelor de judecată invocată de pârâtă față de reclamantă, prin întâmpinare, ținând cont de obiectul acțiunii, referitor la constatarea nulității absolute parțiale a unui act constitutiv al unei societăți comerciale pe motiv de caracter ilicit, fără a fi în discuție probleme de natură fotbalistică. De asemenea, prin încheierea prealabilă de la 28.10.2009, tribunalul a

respins excepția respectivă și astfel cum a fost invocată de pârâtă față de intervenient, la această dată, reținând ca motiv de netemeinicie, aplicarea dispozițiilor art.17 și 51 Cod pr.civilă.

Prin încheierea prealabilă de la 28.10.2009 tribunalul a respins, ca neîntemeiate, excepția lipsei de interes și a lipsei calității procesuale active, invocată de pârâtă, reținând, caracterul de ordine publică al obiectului acțiunii, în condițiile în care se invocă nelegalitatea unui articol din statutul societății pârâte, cu consecința ca orice persoană interesată poate invoca un motiv de ordine publică.

De asemenea, într-o formulare mai puțin evidentă sub aspect procedural la judecata în primă instanță s-a pus în discuție și excepția autorității de lucru judecat, invocată de pârâtă, la termenul de la 28.10.2009, excepție asupra căreia prima instanță s-a pronunțat prin sentința apelată.

Prin sentința comercială nr.2014 pronunțată la 24.09.2010 în dosarul 4944/3/2009 Tribunalul București – Secția a VI-a Comercială a dispus respingerea excepției autorității de lucru judecat precum și a excepțiile invocate de pârâtă, ca neîntemeiate, a admis acțiunea reclamantei și cererea de intervenție accesorie formulată de intervenientă, constatând nulitatea parțială a actului Constitutiv al pârâtei, înregistrat cu închiderea de dată certă nr.15033/12.12.2001 de BNP „Sichim - Dobre – Novăcescu - Notingher”, cu privire la art.5 alineatul final din capitolul II intitulat „Capitalul social. Acțiunile societății” și a obligat pârâtă să plătească reclamantei 35,5 lei cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această sentință comercială tribunalul a reținut, în esență că art.5, alineatul final cu privire la care s-a solicitat constatarea nulității absolute, prevede că „societatea (pârâtă) preia întregul patrimoniu social al Asociației Fotbal Club Politehnica Timișoara, care se reorganizează în această formă juridică conform Legii nr.69/2000”.

Tribunalul a pus în discuție excepțiile invocate în cauză, inclusiv excepția autorității de lucru judecat (fila 180 din dosar) apreciind cu privire la aceasta din urmă ca nu este îndeplinită tripla identitate impusă prin art.1201 Cod civil, deoarece obiectul arbitrajului de la Laussane a privit denumirea și palmaresul Politehnicii Timișoara, spre deosebire de obiectul acțiunii în speță. În ceea ce privește interesul reclamantei, acesta este actual, personal și legitim, reclamanta fiind acționară al Fotbal Club Politehnica Timișoara SA. SC Politehnica 1921 Știință Timișoara Et Invest SA a încheiat cu Asociația (nonprofit) Fotbal Club Politehnica Timișoara, un contract de asociere în participațiune pentru promovarea fotbalului bănățean și obținerea de câștiguri comune din

folosirea palmaresului asociației menționate. Or, în urma pierderii patrimoniului de către asociație, ar avea de suferit patrimonial și asocierea în participațiune sub aspectul profitului repartizat anual.

Pe fondul cauzei, în exercitarea controlului de legalitatea, tribunalul a verificat actul constitutiv al pârâtei cu privire la art.5 alin. final din capitolul II, constatând că acesta încalcă prevederile art.21 alin.1 lit.b, art.26 alin.2 lit.a, art.31 și 32 alin.1-4 din Legea 69/2000, precum și art.16, 17 lit.b din Legea 884/2001 în vigoare la data de 12.12.2001. În lipsa avizului Ministerului Transportului și Sportului intervine nulitatea absolută a art.5 alin. Final. Ca motive subsidiare de nulitate absolută, preluarea cu titlu comercial al întregului patrimoniu al asociației conform art.5 alineatul final din actul constitutiv nu se putea realiza fără acordul sau reorganizarea asociației respective și pare a fi chiar o operație de natură penală, echivalând cu furtul unui patrimoniu în universalitatea sa.

În plus, transmiterea cu titlu universal se poate realiza fie în temeiul unui contract sinalagmatic, fie în temeiul legii, existența unor astfel de acte nefiind însă probată.

De asemenea, intervenienta accesorie prezintă un interes propriu, dovedește că nu s-a reorganizat și nici nu și-a dat vreodată acordul pentru trimiterea patrimoniului „ut singuli” sau cu titlu universal.

Împotriva acestei sentințe comerciale pârâta SC FOTBAL CLUB POLITEHNICA TIMIȘOARA SA a declarat apel, timbrat și în termen legal, solicitând schimbarea în tot a hotărârii atacate în sensul respingerii acțiunii reclamantei.

În motivarea apelului s-a arătat în esență, în primul rând că tribunalul a respins în mod greșit excepția necompetenței generale a instanțelor, excepția autorității de lucru judecat, excepția lipsei de interes și a lipsei calității procesuale active a reclamantei, invocate de pârâtă.

În ceea ce privește excepția necompetenței generale a instanțelor, trebuia avută în vedere admiterea acesteia deoarece scopul final al reclamantei și al intervenientei, prin cererile promovate, este de a folosi numele și palmaresul dobândit de pârâtă, iar acestea privesc drepturile sportive ale părților în legătură cu activitatea fotbalistică.

Reclamanta este acționar al unei societăți care desfășoară activitate fotbalistică în liga I de fotbal iar societatea la care este acționară reclamanta este membră F.R.F., ale cărei reglementări prevăd ca instanțe competente pentru litigiile dintre membrii săi, comisiilor proprii ale organizației. Tribunalul a apreciat greșit că litigiul este comercial și se supune dreptului comun, deși a făcut vorbire despre Legea 69/2002.

Referitor la excepția autorității de lucru judecat, trebuie să se rețină ca prin hotărârile arbitrale ale C.A.S de la Lausanne nr.2006/A/1/09 și 2007/A/1355, FC Timișoara SA a fost obligată să elimine orice confuzie cu societatea apelantă, iar reclamanta este acționar al societății respective. În mod greșit tribunalul a respins excepția, invocând neexistența triplei identități cerută de lege. Tribunalul trebuia să aprofundeze acest aspect, observând că reclamantul urmărește să obțină aceleași drepturi cu privire la care s-a pronunțat deja o hotărâre, existând identitate de obiect, parti și cauză, astfel că excepția trebuie admisă. În legătură cu excepția lipsei de interes și a lipsei calității procesuale active a reclamantei, aceasta trebuia admisă deoarece reclamanta nu are interes pentru că în primul rând nu îndeplinește condițiile prevăzute de art.111 Cod pr.civilă. Reclamanta este acționară la SC FC Timișoara SA și aceasta ar putea avea interes în formularea unei astfel de acțiuni, iar nu și fiecare acționar în parte, aceștia neavând un drept subiectiv distinct din moment ce au calitate de acționari. Calitatea de membru al unui grup de interes nu conferă separat calitatea procesuală activă din moment ce însuși grupul de interese poate să promoveze acțiunea.

Sentința atacată este netemeinică și nelegală și sub aspectul soluției pronunțate pe fondul cauzei. Tribunalul a reținut ca motiv principal lipsa avizului MTS, deși acesta nu a fost invocat și pus în discuție și oricum la dosarul de fond fusese depus atât avizul respectiv, astfel cum este cerut de Legea 69/2002 cât și certificatul de identitate sportivă.

A existat, de altfel și acordul asociației la preluarea întregului său patrimoniu, acord impus într-un Proces-verbal al Hotărârii generale a asociației și, de asemenea, s-a dovedit că apelanta este continuarea acestei asociații.

Tribunalul s-a aflat în eroare și pentru că la dosar s-a depus și O.M.S nr.163/2401.1991 prin care se aproba desprinderea secției de fotbal dar aceasta fiind preluată de pârâtă.

Intimata-reclamantă SC VGB INVEST SA a formulat întâmpinare, solicitând respingerea apelului, ca nefondat, menținându-se soluția tribunalului care este temeinică și legală pentru motivele consemnate în cuprinsul hotărârii atacate, inclusiv în ceea ce privește respingerea prin încheierea premergătoare, a excepțiilor invocate de pârâtă.

Părțile au depus înscrisuri la dosarul cauzei.

Față de acestea, analizând actele dosarului cauzei, Curtea constată că apelul este nefondat, având în vedere următoarele considerente:

La judecata în primă instanță – asupra excepției privind necompetența (materială) generale a instanțelor judecătorești în soluționarea cauzei, a excepției autorității de lucru judecat și a excepției lipsei de interes și a lipsei calității procesuale active, invocate – printre alte excepții – de pârâtă, tribunalul s-a pronunțat în sensul respingerii lor ca neîntemeiate mai întâi prin încheierea premergătoare de la 10.06.2009, respectiv, 28.10.2009 în ceea ce privește prima excepție menționată, care a fost invocată pe rând atât împotriva reclamantei cât și a intervenientei și, în privința celorlalte excepții menționate, prin încheierea prealabilă de la 28.10.2009, iar în cazul excepției autorității de lucru judecat pronunțarea a intervenit, prin sentința apelată. În condițiile în care potrivit art.282 alin.2 C.pr.civ. apelul declarat împotriva sentinței prin care prima instanță a soluționat cauza, privește și încheierile premergătoare, apelanta a criticat doar soluția de respingere a excepțiilor menționate ca neîntemeiate, neavând, practic, interes să se îndrepte, sub aspect formal procedural, și împotriva modului de punere în discuție și soluționare a excepției autorității de lucru judecat, respectiv, cu privire la reiterarea soluției de respingere a excepției lipsei de interes și a lipsei calității procesuale active și în sentința atacată, iar instanța de apel poate verifica stabilirea situației de fapt și aplicarea legii de către prima instanță doar în limita cererii de apel.

Contrar susținerilor apelantei, tribunalul a respins în mod temeinic și legal excepția necompetenței generale a instanțelor judecătorești. Dispozițiile art.57 din statutul Federației Române de Fotbal prevăd că pentru soluționarea litigiilor invocate din sau în legătură cu activitatea fotbalistică din România sunt instanțe competente comisiile proprii acestei organizații. Or, litigiul în cauză nici nu izvorăște și nici nu are, în sine, o legătură propriu-zisă cu activitatea fotbalistică, sub aspect juridic, din moment ce obiectul litigiului privește constatarea nulității absolute parțiale a actului constitutiv al unei societăți comerciale, pentru motive de nelegalitate. Chiar dacă prin mijlocirea acțiunii de față reclamanta ar urmări în final folosirea numelui și palmaresului „politehnicii Timișoara”, aceasta ar fi doar o consecință, obiectul litigiului neavând în mod direct legătură cu activitatea fotbalistică, altfel, ar însemna să se confunde scopul cu mijloacele.

Incidența în cauză a prevederilor Legii 69/2002 constituie doar o completare a dreptului comun aplicabil judecății, fără a fi de natură să transforme litigiul într-unul izvorât sau în legătură propriu-zisă cu activitatea fotbalistică. Sunt nefondate și criticile privind soluția de respingere a excepției autorității de lucru judecat. Tribunalul a apreciat în

mod corect că în raport cu cele două hotărâri pronunțate de C.A.S de la Laussane, indicate de pârâtă, referitor la denumire și palmares, în ceea ce privește litigiul în cauză nu se întrunește, în mod evident și cumulativ, cerința triplei identități referitoare la obiect, parte și cauză, conform art.1201 Cod civil. Reclamanta nu și-a justificat interesul în raport cu calitatea de acționar ci în raport cu calitatea de asociat în participațiune împreună cu asociația intervenientă.

Tribunalul a respins în mod corect excepția lipsei de interes și, în strânsă legătură cu aceasta, excepția lipsei calității procesuale active. Apelanta nu precizează expres alte condiții prevăzute de art.111 C.proc. civilă care nu ar fi îndeplinite, mai puțin lipsa de interes. După cum s-a mai arătat, reclamanta nu și-a justificat interesul personal, actual și legitim în raport cu calitatea de acționar la SC FC Timișoara SA, ci în raport cu asocierea în participațiune cu asociația intervenientă, în baza contractului înregistrat la FRF sub nr.3462/09.10.2007. Prin urmare, reclamanta pretinde un drept subiectiv propriu, distinct de acela ce ar putea fi pretins de terța societate la care este acționar. În baza aceluiași raționament nu poate fi reținută nici susținerea apelantei în sensul că un membru al unui grup de interese nu ar avea calitate procesuală activă pentru a formula o acțiune pe care o poate formula însuși grupul de interese.

Criticile apelantei privind greșita admitere pe fond a acțiunii reclamantei sunt, de asemenea, nefondate, în condițiile în care tribunalul a avut în vedere toate probele administrate.

Astfel cum rezultă din considerentele sentinței atacate tribunalul, în contextul exercitării, față de soluționarea constatării nulității absolute a unui control de legalitate cu privire la măsura în care s-au respectat condițiile imperative ale legii, a reținut în mod expres cu privire la art.5 alineat final din Capitolul II al actului constitutiv al societății pârâte, că acesta este lovit de nulitate deoarece încalcă dispozițiile art.21 lit.b, art.26 alin.2 lit.a și art.31, 32 alin.1-4 din Legea 69/2000 precum și art.16,17 lit.b din HG 884/2001.

În principal tribunalul a reținut incidența nulității absolute în raport cu lipsa avizului MTS. Este adevărat că avizul respectiv a lipsit în perioada constituirii societății pârâte relativ la actele și operațiunile juridice prevăzute de lege în acest scop, care în speță s-au circumscris anului 2001; de asemenea, legiuitorul a făcut referire în cuprinsul HG 884/13.09.2001 la „avizarea constituirii” societății comerciale (sportive) pe acțiuni. Din cuprinsul Legii 69/2000 și al hotărârii de guvern menționate rezultă însă că doar pentru neînscrierea unor mențiuni în cererea de

acordare a avizului este prevăzută sancțiunea nulității (art.17 HG 884/2001), iar demersurile pentru avizare și avizarea în sine sunt ulterioare cel puțin încheierii actului constitutiv și înmatriculării în registrul comerțului, din moment ce actele respective trebuie să fie menționate în cererea de avizare, iar avizul este cerut pentru înscrierea în registrul specific. În aceste condiții, lipsa avizului se poate reține doar cu caracter ulterior încheierii actului constitutiv în ceea ce privește clauza art.5 alineat final din acesta, în timp ce nulitatea absolută trebuie să se raporteze la momentul încheierii actului.

Trebuie avut în vedere însă că prin cerere de chemare în judecată reclamanta a invocat pentru nulitatea absolută pretinsă, caracterul ilicit și abuziv al clauzei în discuție iar tribunalul a mai reținut în considerentele sentinței apelate, în mod corect cel puțin în parte, atât încălcarea unor prevederi din Legea 69/2000 și HG 884/2001 cât și lipsa acordului sau reorganizării asociației interveniente, respectiv, a unui act de transmitere a patrimoniului.

În concret, în anul 2001, în contextul în care Legea 69/2000 a prevăzut, la art.32 alin.4 ca transformarea cluburilor existente în societăți comerciale sportive se face potrivit regulamentului de aplicare a prezentei legi "adică potrivit HG884/13.09.2001, a fost încheiat actul" constitutiv al SC Fotbal Club Politehnica Timișoara SA, căruia i s-a dat dată certă prin încheierea 15033/12.12.2001 și care conține și art.5 alin. final în litigiu. Actul constitutiv enumeră în primul rând acționarii fondatori și aportul fiecăruia dintre aceștia la constituirea capitalului social, fără ca între aceștia să se regăsească și asociația intervenientă sau patrimoniul ei să se regăsească exprimat valoric în capitalul social al societății comerciale constituite. Aceste mențiuni doar, au fost înregistrate și la registrul comerțului.

În finalul Capitolului II din actul constitutiv, denumit „Capitalul social. Acțiunile societății” s-a mai inclus și un alineat anume, cel în litigiu în sensul că societatea astfel constituită preia întregul patrimoniu social al asociației interveniente, care s-ar reorganiza în societate comercială pe acțiuni conform Legii 69/2000: Or, aceasta ar însemna în primul rând că societatea pârâtă se constituie și în baza art.32 alin.4 din Legea 69/2000 iar nu astfel cum s-a arătat anterior și s-au făcut mențiunile și la registrul comerțului, doar în baza asocierii unor terți membrii fondatori, cu un alt capital social.

În raport cu art.5 alineatul final nu s-a găsit însă de cuviință să se încheie nici un act specific instituției reorganizării juridice și preluării de capital social aferent. Cu alte cuvinte, deși era prevăzut legal dreptul la

reorganizare, în fapt nu s-a dat curs acestei variante legale, actul constitutiv fiind încheiat ca în cazul înființării unei societăți noi, dar, cel mai probabil s-a intenționat să se beneficieze în același timp și de beneficiile oferite de patrimoniul asociației interveniente (palmares, etc).

Indiferent de discuțiile pe care le poate comporta evoluția în timp sub aspect organizatoric, este evident că prevederile art.5 alineat final încalcă în mod flagrant prevederile art.32 alin.1 din Legea 69/2000, conform cărora în capitalul social inițial al societăților comerciale (sportive) pe acțiuni, adică, în speță, al societății pârâte, poate fi inclus și patrimoniul dobândit legal și existent la data constituirii, de exemplu în baza reorganizării conform art.32 alin.4, dar cu respectarea cerinței legale de a se avea în vedere, bineînțeles expres în clauzele actului constitutiv ca patrimoniu net și cu detalierea valorică necesară în cadrul capitalului social al noii societăți, ceea ce în speță s-a omis. Practic clauza în discuție se bazează pe o dispoziție de lege (art.34 alin.4) dar nu respectă alte cerințe legale (art.32 alin.1 din Legea 69/2000 și alte dispoziții din Legea 31/1990) ceea ce atrage nulitatea absolută și chiar o bănuială a existenței unei intenții de fraudare a legii.

Oricum, astfel cum s-a dovedit în cauză asociația intervenientă a continuat să existe și să funcționeze pe deplin și după încheierea actului constitutiv al societății pârâte, până în prezent, neoperând nici o transmitere a patrimoniului său către societatea pârâtă în baza art.5 alineat final din actul constitutiv al acesteia.

În consecință, soluția tribunalului de admiterea acțiunii reclamantei este întrutotul justificată, sentința apelată trebuind să fie apreciată ca temeinică și legală.

Având în vedere considerentele arătate Curtea, în baza art.296 C.pr.civ, va respinge apelul, ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

Respinge ca nefondat, apelul formulat de apelanta SC FOTBAL CLUB POLITEHNICA TIMIȘOARA SA, cu sediul ales la Cabinet de Avocat Moise Silvia Gina, București, str.Domnița Anastasia, nr.13, et.5, ap.22, sector 5, împotriva sentinței comerciale nr.2014 din 24.02.2010, pronunțată de Tribunalul București – Secția a VI-a Comercială, în dosarul nr.4944/3/2009, în contradictoriu cu intimații SC VGB INVEST SA cu sediul în București, B-dul Luptătorilor, nr.37-43, sector 1 și ASOCIAȚIA

FOTBAL CLUB POLITEHNICA TIMIȘOARA cu sediul în Timișoara,
Str.Politehnicii, nr.2, Județul Timiș.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la 18.11.2010.

Președinte,
AURICĂ AVRAM

Judecător,
COSMIN HORIA MIHĂIANU

Grefier,
LUCICA ELENA ANDREI

Red.Jud.A.A.

Tehnored.C.J.E.

Nr.ex.: 4

Tribunalul București – Secția a VI-a Comercială

Președinte – Marius Cristian Ispas